

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), idet Kommissionen ikke har påvist, at de pågældende foranstaltninger er selektive.
2. Andet anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, idet Kommissionen ikke har påvist, at der foreligger nogen som helst fordel for Engie.
3. Tredje anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 4 og 5 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), for så vidt som Kommissionen reelt har foretaget en skjult skatteharmonisering.
4. Fjerde anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 TEUF (EUT 2015, L 248, s. 9) og af retten til forsvar.
5. Femte og subsidiært fremsatte anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 16 i ovennævnte forordning 2015/1589, for så vidt som Kommissionen har anordnet tilbagesøgning af støtten i strid med grundlæggende principper i EU-retten.

Sag anlagt den 31. august 2018 — YG mod Kommissionen

(Sag T-518/18)

(2018/C 399/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: YG (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- For det første annullation af sagsøgtes afgørelse af 13. november 2017 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over fremmede tjenestemænd.
- Dernæst annullation af sagsøgtes afgørelse af 17. maj 2018 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 13. november 2017.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. Den anfægtede afgørelse var baseret på visse åbenbart urigtige skøn. Endvidere var den ikke tilstrækkeligt begrundet og godtgjorde ikke, at der var foretaget en undersøgelse af sagsøgerens fortjenester i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet.
 2. Andet anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte princippet om god forvaltning som beskyttet i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet sagsøgte ikke havde udvist omhu ved udarbejdelsen af og dokumentationen for den anfægtede afgørelse.
-